

Oudere zeurpieten



We raken die benaming maar niet kwijt. Wij ouderen zijn zeurpieten. Wij zeveren maar over de huishoudelijke hulp, de thuiszorg, het wel of niet vergoeden van onze rollator, kunstgebit, steunzolen en kunstoog, het aan- en uittrekken van de elastieken kous, het klaar maken van ons ontbijt, de lunch en de kwaliteit van de warme hap van Tafeltje Dek Je, de eigen bijdrages, het wel of niet gratis zijn van het taxivervoer en het steeds maar te laat en soms te vroeg komen van de taxi's en nog veel meer andere zaken, waarover te zeuren valt. En laten we gewoon eerlijk zijn, we kunnen er wat van, van dat zeuren! Bezoek eens een gezellige middag van een ouderenbond, buurt- of dorpssoos of buurtbingo, dan is het geweeklaag niet van de lucht. Niets deugt, in Den Haag zitten allemaal zakkenvullers, die lui van de gemeenteraad kunnen er ook niks van, die van de thuiszorg schrijven maar boeken vol en de (zorg)verzekeraars zijn allemaal laaienlichters. En de huisartsen?, die kunnen er ook niets van. En wij maar betalen!

Dat gejeremieer roept weerstand op en vaak terecht, maar de argumenten daarvoor deugen vaak niet. Laten we eerst even vaststellen dat "de oudere" niet bestaat. Iedere oudere is net als de jongere medemens. Geen ene is hetzelfde. Als puber, jongere, jonge vrouw of man, oudere jongere, middelbare leeftijder en jongere oudere verschilden we al van onze lotgenoten. Niemand had hetzelfde karakter. En, omdat je op oudere leeftijd niet of nauwelijks nog van karakter verandert, blijf je op latere leeftijd hetzelfde karakter houden. We blijven dus of een lieve mens, of een kwaadaardige persoon, een nurk, leugenaar of goedgezak, sulletje, oen of lobbies. Je moet in het leven wel heel veel meegemaakt hebben, wil je nog van karakter veranderen. En mocht dat al eens gebeuren, hoor je van: "Tjonge, die is veranderd!"

Na de 2^e Wereldoorlog is er door de vorige en onze generatie hard gewerkt aan de verbetering van onze welvaart en welstand. Dankzij 'Vadertje Drees' kreeg iedereen, arm of rijk, op 65-jarige leeftijd een ouderdomspensioen, vaak door de werkgever nog aangevuld met een bedrijfspensioen, waardoor je als bejaarde een 'onbezorgde oude dag' kreeg. Dat daarvoor hard gewerkt en gespaard moest worden, werd gewoon gevonden, maar wordt tegenwoordig vergeten. Bijna iedereen denkt dat wij, de 'bejaarden', want zo wordt iedereen vanaf zijn 65^{ste} verjaardag nog beschouwd, een zorgeloos leven hebben. Dat we nog 3 keer per jaar op vakantie kunnen, allerlei snoepreusjes kunnen maken, een ruime zorgverzekering kunnen afsluiten, een riante bungalow of vijfkamer appartement kunnen kopen, enz., enz..Maar helaas pindakaas, kon dat allemaal maar! Al vanaf 2009 worden pensioenen niet of nauwelijks nog geïndexeerd, vaak worden ze zelfs verlaagd, terwijl de vaste lasten om hoog gaan. Kamerlid Dijsselbloem laat ons meer betalen, de gezondheidsminister Schipper ook steeds meer centen uit onze beurs, de verzekeringsinstellingen verhogen de premies ook ieder jaar en de lonen blijven ook niet op het vooroorlogse hongerveel.



Er zijn ook nog hooggeleerde dames en heren die denken dat ons inkomen in 2017 met niet meer dan 0,5 procent zal dalen. Maar met al dat niet indexeren van de pensioenen, de korting van 2014, de rente op renteberekeningen en het verhogen van diverse belastingen is ons koopkrachtverlies nu op ongeveer 18% uitgekomen. Gelukkig maar dus dat de meeste "bejaarden" in hun werkzame leven zo hard gewerkt en gespaard hebben, zodat ze nu nog een - weliswaar ineenschrompelend - appeltje voor de dorst hebben, zodat ze in staat zijn door de zure verhogingsappel heen te bijten.

Het zit in de genen van het mensdom. We klagen graag, we hebben altijd te kort en ons rupsje heeft nooit genoeg, we kunnen maar 2 keer per jaar meer op vakantie en kunnen minder uit eten gaan. De Apenheul in Apeldoorn kunnen we niet meer bezoeken, de kids kunnen niet meer naar Pukkelpop, het Koningsdagconcert in het Zuiderpark en niet meer iedere zaterdagavond naar de kroeg. En dus zeuren zij daar ook over. Blijft ik met de vraag zitten: Wie is nu de "ware zeurpiet"?. Een nadenkertje als u



van de zomer niet naar het strand op Aruba of de Dominicaanse Republiek kunt of op kruistocht in Vietnam, survivalen in de Ardennen of de Mount Everest bestormen en het moet doen met zonnebaden op het strandje bij Baarland, een treinreis van Goes naar Chapeau de l'Église, de vlindertuin in Kwedamme, een fietstocht door de Zuid Bevelandse dreven, waar u bij de Goese Golf nog steeds niet van een fietspad gebruik kunt maken om de golfers hun ballen niet binnen het hek kunnen houden en daarvoor geen vangnet kunnen betalen. Alvast een leuke en ontspannende vakantie zonder zeurpieterij.

Augustinus